

[Gert Petersen.]

der er faktisk blevet oplyst en del ting i udvalget på trods af, hvad hr. Kjær Rasmussen siger — er jeg ikke særlig imponeret af det fremskridt. At der er sket en mindre ændring i situationen, vil jeg ikke benægte, men jeg kan ikke acceptere det som nogen væsentlig ændring, ikke efter hvad jeg har erfaret i udvalget.

Til justitsministeren vil jeg sige, at det er meget godt, at ombudsmandens beretning kan drøftes i ombudsmandsudvalget og kan tages op til drøftelse også her i folketinget, vistnok til næste folketingsår, men ombudsmanden undlod jo simpelt hen at tage stilling til spørgsmålet om, hvorvidt grundloven var overholdt eller krænkert. Det står der intet om i ombudsmandens beretning, og det er det, vi har spurgt om. Derfor vil en drøftelse af ombudsmandens beretning ikke være den rigtige måde at få den sag afklaret på; ombudsmanden siger intet derom, tager simpelt hen ikke stilling dertil, har ikke stillet sig spørgsmålet. Det må belyses på anden måde, og jeg gentager, at sådan som det er blevet belyst fra forsvarsministerens og statsministerens side, må det være tilladt — det er næsten uundgåeligt — at man slutter modsætningsvis, at grundloven er krænkert gennem denne side af efterretningstjenesternes virksomhed.

Hr. Ib Thyregod siger, at det er nødvendigt at have en hemmelig efterretningstjeneste. Det har vi tidligere givet udtryk for at vi accepterer, der er også ting i den instruks, om hvilke jeg med det samme i udvalget sagde: det er rimeligt, det er naturligt. Men det er sandelig også nødvendigt at have kontrol og udtømmende kontrol med denne efterretningstjeneste. Jeg var lige ved at sige, at jo mere hemmelig den er, jo vigtigere er det for de ansvarlige parlamentariske organer at have kontrol med den. Det er her, det efter min opfattelse åbenbart kniber så meget, at grene af denne efterretningstjeneste kan unddrage sig de almindelige retningslinjer, som ellers gælder for administrationen, at man gætter på, at de kan unddrage sig de retningslinjer, som er nedlagt i grundloven.

Må jeg sige til hr. Kjær Rasmussen, at jeg synes, det er meget, meget beklageligt, hvis partierne i oppositionen får det meste af tiden til at gå med at skændes indbyrdes i stedet for at diskutere med regeringen. Jeg an-

ser det egentlig også for beklageligt, når den venstresocialistiske ordfører finder det rigtigt at bruge en meget, meget væsentlig del af sin tid til at angribe et andet oppositionsparti, om hvilket han udmærket ved, at vi har søgt at komme til bunds i disse sager. Jeg vil simpelt hen undlade at svare igen med samme mønt, for jeg anser det for at være skadeligt; jeg tror, at hvis der er nogen, der morer sig over det, er det til højre her i salen. Udmærket: hvis hr. Kjær Rasmussen vil underholde dem til højre her i salen, må det blive hans sag; jeg vil ikke gøre det.

Jeg vil nøjes med at konstatere to ting. For det første at det er ganske ordinært, at der i udvalg stilles mundtlige spørgsmål til en minister, og at disse spørgsmål besvares mundtligt; det har ydermere den fordel, at så kan man i højere grad krydsforhøre ministeren, hvis man er utilfreds med besvarelsen. Forholdet var det, at de spørgsmål, hr. Kjær Rasmussen havde stillet, alle var adresseret til ministeren og alle blev gennemdrøftet med ministeren, men hr. Kjær Rasmussen havde altså forladt mødet. Senere må hr. Kjær Rasmussen åbenbart være kommet på den tanke, at denne boykot ikke var særlig klog, for da deltog han jo i udvalgs møderne.

Endelig sagde hr. Kjær Rasmussen med hensyn til selve rigsretssagen — det er den anden ting, jeg vil sige — at ministeren burde have oplyst om, at den nuværende praksis ikke er en ændring i forhold til tidligere praksis. Vi kan ikke støtte en rigsretssag, hvor vi er 120 pct. sikre på, at hvis den skulle gå igennem, ville rigsretten frikende justitsministeren. For justitsministeren kan man sige mangt og meget om og endnu mere om regeringen og dens politik i denne forbindelse, men man kan ikke sige, at justitsministeren har ført folketinget bag lyset derved, at han har sagt til os og til offentligheden: nu har jeg givet efterretningstjenesten en ny instruks, og det så simpelt hen var løgn. For vi har fået dokumentation for, og hr. Kjær Rasmussen har fået dokumentation for, at efterretningstjenesten har fået denne instruks, som der her er tale om, altså denne telex-instruks. Derfor vil en domstol frikende justitsministeren, og det er simpelt hen at skyde ved siden af at rejse sagen på den måde.

Derimod kunne man rejse en lang række andre spørgsmål, som f. eks. hvorfor er den-